

د اسلام لومړنی خليفه،

جليل القدر صحابي،

ابوبکر صدیق رضي الله عنه

مبارک سيرت

د خپرو لو شميره: (۱)

Ketabton.com

ليکوال: حبل الله (المتين)

کال: ۱۳۹۸ لمريز

کتاب پڙندنه:

نوم: د ابوبکر صدیق (رضي الله عنه) سيرت.

ليکوال اور اټولوونکی: حبل الله (المتين).

ژباړن: خپله ليکوال.

ټايب: حبل الله (المتين)

ډيزاين او PDF: N. RASOOLI

کال: ۱۳۹۸ هجري لمريز

د خپرولو شميره: (۱)

فهرست

عنوان:	صفحه
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت لمړئ برخه:	(۱)
د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام:	(۱)
د عبدالله بن عثمان يا ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک دوهمه برخه:	(۲)
د ابوبکر الصديق القاب:	(۲)
اول لقب صديق:	(۲)
د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب:	(۳)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک دريمه برخه:	(۴)
د ابوبکر رضي الله عنه دريم لقب عتيق دی:	(۴)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک څلورمه برخه:	(۵)
د ابوبکر رضي الله تجارت:	(۵)
د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۵) برخه:	(۷)
ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک شپږمه برخه:	(۹)
د رسالت اولني قبلوونکي اوه کسان:	(۹)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۷) برخه:	(۱۱)
د ابوبکر الصديق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۸) برخه:	(۱۲)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنهما د سيرت مبارک (۹) برخه:	(۱۳)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۰) برخه:	(۱۵)
د ابوبکر بن ابو قحافه رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۱) برخه:	(۱۷)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۲) برخه:	(۱۹)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۴) ديارلسمه برخه:	(۲۰)
د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت موضوع:	(۲۰)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۴) برخه:	(۲۲)
د ابوبکر رضي الله عنه د سيرت مبارک پنځلسمه برخه:	(۲۲)
د ارتداد مهمه برخه:	(۲۲)

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت (۱) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه اسلام:

ابوبکر رضي الله عنه، اصلي نوم عبدالله، د پلار نوم ئې قحافه او د مور نوم ئې أم خيرؤ. ابوبکر رضي الله عنه له وړوکتوب څخه د رسول الله صلى الله عليه وسلم دوست ؤ؛ ډير زيات غيرتمند، امانتدار، بهادر او رحم دله انسان ؤ، د تجارت کاروبار ئې کولو او نسب ئې هم د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره څو پښته بعد يو ځای شوی دی، کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په نبوت مبعوث شونو اولنی دعوت ئې په نارینوؤ کې ابوبکر رضي الله عنه ته ورکړ، بې له تردیده ئې قبول کړ، او د اولني مسلمان اعزاز ئې حاصل کړ، کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۹ تنو ته ورسید، نو ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمائيل، چې غواړم خپل اسلام د خلکو منځ کې اعلان کړم، خو رسول الله صلى الله عليه وسلم منع کړ، چې څوک دې د دفاع طاقت نه لري تکلیف به درته ورسیري، خو ابوبکر رضي الله عنه بیا اسرار کولو، چې اخير رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته اجازه ورکړه او بیت الله شريف ته ئې تشریف یووړ او هلته ډير زيات مشرکین ناست وه او ابوبکر رضي الله عنه ورته خطبه شروع کړه دا په اسلام کې اولنی خطبه وه، مشرکینو اول سر کې ورته ښه په غور غوړ نیولی ؤ، خو چې کله ابوبکر رضي الله عنه د اسلام را وړلو اعلان وکړ؛ نو عتبه ابن ربیععه چې د قریشو سردار ؤ د وهلو امر یې ورکړ؛ نو مشرکین لکه د کارغانو په شان ور باندې را ټول شول او ډير زيات ئې وواهه تر څو چې بې هوښه شونو هغوئ پریښود، دې وخت کې د ابوبکر رضي الله عنه قوم بنو تمیم خبر شول او هغوئ پورته کړ او خپل کور ته ئې ورسولو، کله چې د ده قوم د ده تشویش ناک حالت وليد او يقين ئې راغی چې د بچ کېدلو نه دی نو بیت الله شريف ته راغلل او اعلان ئې وکړ، که چېرې ابوبکر (رض) وفات شو مونږ به ئې بدله کې عتبه ابن ربیععه قتلوو (وژنو) څو وخته ئې همدا اعلان وکړ، خو چا جواب ورنه کړ، بیرته د ابوبکر رضي الله عنه کور ته راغلل چې د ده حالت وگوري، نو دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه لږ هوښ کې راغی نو اولنی پوښتنه ئې دا وه چې:

رسول الله صلى الله عليه وسلم څنگه دی؟

کله چې ئې قوم دا خبره وا وریده نو له ډيرې غصې پورته شول او ولاړل فقط دومره ئې د ده والدي ته وویل: ده ته د خوراک بندوبست وکړه، کله چې هغوئ ولاړل نو مور ئې ورته د خوړلو له پاره څه راوړل خوه ئې له خوړلو انکار وکړ او مور ته ئې وویل: ما ته د رسول الله صلى الله عليه وسلم معلومات راوړه، مور ئې ورته وویل: زه څه خبره یم چې چېرې او څنگه دی؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمائيل: چې د عمر رضي الله عنه خور أم جمیل کړه ورشه له هغې څخه پوښتنه وکړه، مور ئې د شپې آخیره برخه کې چې لارې او کوڅې له خلکو خالي شوې وې هلته ولاړله او ورته وئې وویل: ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله صلى الله عليه وسلم معلومات غواړي، هغې ورته وویل: زه څه خبره یم چې هغه به چېرې او څنگه وي؟ خو که ماته اجازه وي زه به د ابوبکر رضي الله عنه لیدلو ته در سره ولاړه شم هغې دا خبره خوښه کړه او کور ته ئې له ځان سره را وستله، ابوبکر رضي الله عنه ترې د رسول الله صلى الله عليه وسلم پوښتنه وکړه:

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

أم جميل ئې د مور طرف ته په سر اشاره وکړه چې مور دې اوري هغه مسلمان نه ده! ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل: له هغې مه ډارېږه نو أم جميل ورته وفرمائل: هغه د ارقم په کور کې له نورو مسلمانانو سره دی! نو ابوبکر رضي الله عنه قسم وکړ، چې تر هغې به هيڅ خوراک څښاک ونه کړم چې ليدلی مې نه وي، نو د ابوبکر رضي الله عنه مور بلې شپې ته انتظار وکړ، تر څو لارې او کوڅې له خلکو خالي شوې، نو ابوبکر رضي الله عنه ئې له لاسه ونيو او د ارقم رضي الله عنه کور ته ئې بوتلو، نو سمدستي ئې رسول الله صلى الله عليه وسلم غيږ کې ونيولو او دواړو ډير زيات وژړل او ورسره ټولو نارينه او زنانه صحابو هم وژړل، نو له دې وروسته ابوبکر رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته وفرمايل:

يا رسول الله صلى الله عليه وسلم زما مور شريفې ته دعا وکړه چې مسلمان شي!

نو رسول الله صلى الله عليه وسلم اول دعا وکړه بياني دعوت ورکړ، چې هغې دعوت قبول کړ او مسلمان شو.

د عبدالله بن عثمان يا ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۲) برخه.

د ابوبکر الصديق القاب.

اول لقب صديق، کل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم، معراج نه بيرته تشریف راوړ او خلکو ته ئې اظهار وکړ، بعضي کسان ابوبکر رضي الله عنه ته ورغلل چې ستاسې ملگری خو وائې چې زه اسمانونو ته ختلی وم، عجيبه نه ده يوه شپه کې تلل او راتلل؟

نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمايل: که هغه داسې ويلي وي زه يې تصديق کوم چې رښتيا دي، نو له دې وروسته په صديق مشهور شو بله وجه يې داده.

انس رضي الله عنه فرمائې: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابؤ (رضي الله عنهم) سره احد غره ته وختلو ابوبکر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه ورسره وو، غرپه خوځيدو (ښوريدو) شو.

رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل، ودرېره تا باندي نبي صلى الله عليه وسلم، صديق رضي الله عنه او شهيدان ولاړ دي يعنې دغه درې واړه يې ياد کړل.

د دې لقب بل دليل.

عبدالله ابن عمر رضي الله عنه فرمايې، چې موږ د يرموک غزوه وگتله نو مونږ هلته داهل کتابو کتابونه وموندل چې هغه کې يې د اخيري نبي صلى الله عليه وسلم سره د هغه ملگری نوم صديق ليکلی ؤ.

د صديق د نوم عموما بل فضيلت.

په قرآن کریم کې نبيانو پسې صديقين ذکر شوي دي.

د ابوبکر رضي الله عنه دوهم لقب.

صاحب: يعنې ملگری

د سورت التوبة ۴۰ آیات کې الله جل جلاله ورته صاحب ذکر کړې دی.

دا لقب به رسول الله صلی الله علیه وسلم هم ډیر ذکر کولو.

« طلحه بن عمر رضي الله عنه فرمایي: چې مونږ رسول الله صلی الله علیه وسلم ته خوراک د نشتوالي شکایت وکړ!

نور رسول الله صلی الله علیه وسلم راته وفرمایل: په ما او ملگری مې تقریبا اتلس ورځې داسې راغلي چې غیر د تورشې میوې څخه بل خوراک مونه دی موندلی.

د صاحب يعنې ملگری د لقب بل دلیل.

ابوهریه رضي الله عنه فرمایي: چې یو وار د ابوبکر رضي الله عنه او عمر رضي الله عنه تر منځ لفظي شخړه راغله او ابوبکر رضي الله عنه ورته کومه خبره وکړه خو بیا پنبسمانه شو او معافي یې ترې وغوښته خو عمر رضي الله عنه ورته وویل، نه دی معاف کوم نو مونږ رسول الله صلی الله علیه وسلم سره ناست وؤ

چې ابوبکر رضي الله عنه لنگ تر پندېو را پورته کړ او په منډه را روان دی.

نور رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمائل: ستاسې ملگری چا سره شخړه کړې ده.

نو چې کله راوړسید وېې ویل:

یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ما سره عمر رضي الله عنه لفظي شخړه وکړه بیا ما ترې معافي وغوښته خو هغه معاف نه کړم، نور رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل، الله جل جلاله دې معاف کړه، دې وخت کې عمر رضي الله عنه پنبسمانه شو او د معافي غوښتلو له پاره د ابوبکر رضي الله عنه کور ته ورغې هغوی ورته وویل: هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دی، نو په منډه راغی، نو کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ولید مخ مبارک یې له غصې لکه انار سور شو.

کله چې عمر رضي الله عنه را ورسید، نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم مخې ته یې گوندې ولگولې او وېې ویل:

یا رسول الله قسم په خدای جل جلاله زه په غلطه وم، نور رسول الله صلی الله علیه وسلم دوه واري وویل: تاسو زما ملگری ولی خفه کوئ تاسې زه شپلم ده ځای را کړ، تاسې وهلم، ده مې دفاع کوله، تاسې ولې ترې نه غلي کیږئ؟

بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم دواړه سره پخلا کړل.

له دې نه د ابوبکر رضي الله عنه د دوه القابو ثبوت او لوړ مقام ثابت شو، بل د یو بل د معاف کولو له پاره ترغیب دی که بل هم په غلطه وي معافي ترې وغواړي.

د ابوبکر رضي الله عنه د حبشې د سفر په نیت وتل او نورې مهمې زړه را ښکونکې پېښې هم راتلونکې دي:

* سيرت ابن هشام جلد اول باب خلفاء الراشدین

د ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ د سیرت مبارک (۳) برخه.

د ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ دریم لقب عتیق دی.

د ابوبکر رضی اللہ عنہ یو نوم د جاهلیت په زمانه کې هم عتیق و خلکو به د ده د ډیرو خوبیانو په وجه ورته دا نوم اخست، هغوی ترې دا معنی اخیسته چې مخ یې د شرم او عار نه په آمان دی، خوبیا په اسلام کې هم ورته همدا نوم آخستل کیده.

د عبداللہ ابن زبیر رضی اللہ عنہ نه روایت دی: چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به ورته عتیق وایه.

د عایشې رضی اللہ عنہا نه روایت دی: چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم د صحابو سره زما د کور په انگرې کې ناست و او زه دننه وم زما پلار تشریف راوړ، کله چې را بنکاره شو؛ نور رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم وفرمایل: که تاسې غواړئ داسې نفرو گورئ چې د دوزخ نه ازاد وي، نو ابوبکر رضی اللہ عنہ دی، د عتیق کلمه یې ورته واخسته.

حبیشه رضی اللہ عنہ فرمایي: چې رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم به ابوبکر رضی اللہ عنہ ته ویل: چې د عتیق او صدیق نوم الله جل جلاله درته غوره کړی دی.

کله چې ابوبکر رضی اللہ عنہ د کفارو د وهلو نه لږوغ شو بیا به بیت الله شریف ته تللو او هلته به یې عبادت کولو، خو د ده تلاوت او لمونځ کې دومره خوږوالی و او ژړل به یې چې د مشرکینو نارینه او بنځې به ورته ودریدل او فکر به ورته وړي وو، چې دا دین حقیقي دین دی، خو د مشرانو له ویرې به چپ وو، خو مشرکینو به ځوانانو ته ویل: چې مه یې پرېږدئ چې عبادت وکړي نو هماغه و چې ابوبکر رضی اللہ عنہ رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ته ویل: زه له دی وطن بل ځای ته ځم دلته له عبادت خوږونه نه شم اخستی او رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم ورته حبشې ته د تللو اجازه ورکړه، نو په همدې نیت له کوره ووتلو، لاره کې یو قوم باندې تیریده چې (برک غماد) علاقه وه د هغه قوم مشرکینو له دغه ورته په مخه ورغی، او از یې وړ باندې وکړ: ابوبکر (رضی اللہ عنہ) چیرته پخیر؟ ابوبکر رضی اللہ عنہ ورته په غمجن او از باندې وویل: خپل قوم له مکې را وشړلم.

ابن الدغنة وویل: ستا قوم هغه څوک را شړي چې د غریب سره مرسته کوي؟

کونډې او یتیمان پالي، مظلوم له ظالم ژغوري، درواغ نه وایي، د بنه نسب خاوند دی، نه دا نه شي کیدای راځه بیرته واپس شه زه امن در کوم او له لاس یې ونیوللو، بیرته مکې ته راغلل. لومړی ابن الدغنة بیت الله شریف کې اعلان وکړ: چې ما ابوبکر رضی اللہ عنہ په امن کړی، بیا د مکې د سرسختو مشرکینو په کورونو وگرځیدو، ټول یې خبر کړل چې که هر چا ابوبکر رضی اللہ عنہ ته نقصان ورسولو خیر یې نشته، ټولو د هغه خبره ومنله خو یو شرط یې کیښود چې حرم شریف کې به عبادت نه کوي کور کې به خپل لمونځ او تلاوت کوي، نو ابن الدغنة ابوبکر رضی اللہ عنہ ته وویل، همدا سې وکړه نو ابوبکر رضی اللہ عنده د خپل کور په ساحه کې وړوکی مسجد ځان ته جوړ کړ، هلته به یې عبادت کولو، خو دومره بنکلي او از باندې به یې تلاوت کولو چې ډیر مشرکین به یې لیدو ته

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ***

ودریدل او ویل به یې: والله چې دغه دین حق دی؛ خوله ویرې یې اظهار نه شو کولای، اخیر مشرکینو ته دا کار سخت تمام شو چې که همداسې ډلې ډلې خلک دده تلاوت اوریدو ته ودریرې؛ نو شاید ټول اسلام قبول کړي، نو ابن الدغنة ته ورغلل چې ته ورته ووايه چې یو چیرې پته ځای کې عبادت وکړي نژدې ده چې د ټولې مکې خلک خراب کړي زموږ خلکو خپل کارونه پرینسي دي دده لیدلو ته ولاړوي، نو ابن الدغنة راغی ورته یې وویل: یا ابوبکره (رضي الله عنه) یا خو ته خپل عبادت چیرته پته کوه یا زه درنه خپل امن بیرته اخلم چې دوی هر کار در سره وکړي، نو کوي به یې.

ابوبکر رضي الله عنه ورته وفرمایل، ته دی خپل امن بیرته واخله زه فقط د خپل رب جل جلاله نه امن غواړم زه عبادت نه شم پرینسودای، نو هغه ترې خپل امن بیرته وخست او ابوبکر رضي الله عنه بیا تکلیفونه گالل په ځان ومنل.

ابوبکر رضي الله عنه فرمایې: ما جاهلیت کې هم شراب نه دي چنبلي، د بتانو عبادت مې نه دی کړی، زنا، سود او دوکه مې نه ده کړې، درواغ مې نه دي ویلي.

فرمایې: چې یوه ورځ د جاهلیت په وخت کې پلاراته وویل: چې فلاني بتخاني ته مې ورسوه، هغه پوند و ما ډیرې بهانې ورته وکړې؛ خو هغه مجبور کړم کله چې مې بوتلو نو هغه په خپل کار مشغول شوه یو غټ بت ته ورغلم ورته مې وویل، وږی مې د خوراک له پاره کوم څه راکړه خو جواب یې رانه کړ، بیا مې ترې جامې وغوښتلې چې جواب یې رانه کړ، نو یوه غټه تیره (ډبره) باندې مې په دې مخ وویشتلو او بل (پری) مخ راپریوتلو، نو فرمایې ما چې د شام د تجارت سفر کې کوم خوب لیدلی و ډیر په بې صبرۍ سره د هغه رښتیا کیدو ته په تمه وم.

د شام سفر او داسې نورې زړه راښکونکې پیښې مه هیروئ.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۴) برخه.

د ابوبکر صدیق رضي الله تجارت

ابوبکر رضي الله عنه د اسلام نه وړاندې هم تجارت کولو د بعثت په کال د تجارت له پاره شام ته تللی وو، هلته یې خوب ولید، چې سپوږمۍ له خپل ځایه را روانه شوه او ټوټه ټوټه شوه او د مکې والا په کورونو باندې را پریوته او ټوټې یې بیرته سره یو ځای شوي او بیرته خپل مکان ته ولاړه، خو یوه برخه چې دده په کور را پریوتې وه پاته شوه نو د خوبه را پورته شو او زیات تشویش کې شو، چې کومه پیښه نه وي شوي او زما کور ته کوم نقصان ونه رسیږي، همدې حالت کې هغه راهب یا د یهودو عالم ورپه یاد شو چې هلته و په بیره هغه ته ورغی او خوب یې ورته تیر کړ، د خوب په اوریدلو سره د راهب مخ باندې د زیاتې خوشحالی اثرات را ښکاره شول او ورته یې وویل: ته له کوم ځایه راغلی یې؟

ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: له مکې څخه!

راهب په نسب څوک یې؟

ابوبکر رضي الله عنه وويل: بنو عبد مناف!

راهب په قوم څوک يې؟

ابوبکر رضي الله عنه قريش!

راهب ورته وويل: تاسو کې اخيري رسول صلى الله عليه وسلم، همدا اوس مبعوث کيدونکی دی او هغه سپوږمۍ همدا ده او ته به يې وزير يې پام کوه د هغه ملگرتيا کې سستي ونه کړې!

کومه ټکړه چې ستا کور کې پاتې شوې ده، هغه اسلام دی، پس له دې ابوبکر رضي الله عنه خپل سفر را لند کړ او په ډيره ناقراری را روان شو او دی (رضي الله عنه) سوچونو (فکرونو) اخستی وو، دا نبي صلى الله عليه وسلم به څوک وي؟ کوم سردار به وي؟

نه نه سردار يا قومي مشر نه شي کيدای، هغوی خود بتانو عبادت کوي، سلگونه کلونه يې يو تر بل د بنمنۍ تازه ساتلې، داسې خلک د الله جل جلاله رسول نه شي کيدای هغوی خو لورگانې (لوني) ژوندئ ښخوي، مالدار يې په غريب ظلمونه کوي، درواغ وايي شراب خواره دي، نه نه داسې خلک نبي صلى الله عليه وسلم کيدای نه شي بيا يې فکر وکړ، چې په ځوانانو کې به نبي پيدا شي؟ خو ځوانانو کې به داسې وړ شخص کوم يو وي؟

همدې فکرونو کې د مکې اطرافو ته را ورسيد او داسې يې محسوس کړل چې ضرور کومه پيښه شوې ده، ايا کوم مشر به مړ شوی وي؟ ټول خلک پريشانه ښکاري يا ربه خیر کړې، تر ټولو لومړی ابوجهل ملعون مخ ته ورمنده کړه ورته يې وويل: عتيقة خبر نه يې؟

ابوبکر رضي الله عنه له څه شي نه؟

ابوجهل! هغه ستا د وړوکوالي یتيم ملگري، خو نوې نوې خبرې شروع کړي،

ابوبکر رضي الله عنه کوم يو يادوي؟ ژر کوه خبره خلاصه:

ابوجهل ملعون هغه د عبد الله زوی يادوم!

يو دم د ابوبکر رضي الله عنه هغه خوب را ياد شو.

ابوبکر رضي الله عنه وايه څه يې ويلي دي؟ ابوجهل! هغه وايي ماته جبرائيل (ع) وحي راوړې زه تاسو ته نبي صلى الله عليه وسلم را ليږل شوی يم:

ابوبکر رضي الله عنه نو تاله هغه څخه په دې څلويښتو کلونو کې کوم درواغ خبره اوريدلې؟

ايا مونږ کې په آمين مشهور نه دی؟

ابوجهل: هو آمين خودی خو داسې نا اشنا خبرې کوي وايي د بتانو عبادت پرېږدئ نو مونږ دا کار کولای شو؟

ابوبکر رضي الله عنه ښه مخه مې پرېږده چې کور ته ولاړ شم.

ابوجهل: نو ته پکې څه وايې؟

ابوبکر رضي الله عنه: پرېږده چې کور ته ولاړ شم.

* حكاية الصحابة جلد اول، سيرت ابن هشام جلد دوهم

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۵) برخه.

ابوبکر رضي الله عنه چې کله له ابوجهل څخه رخصت شو نو خپله سورلی يې په ډيره تيزی سره خپل کور طرف ته روانه کړه د مکې ماشومانو مخکې ترينه منډې کړې او وړوکې عائشه رضي الله عنها او پيغله اسماء رضي الله عنها يې د پلار په راتگ خبرې کړې هغوی دواړه ورته استقبال ته راوتلې وې، له خوشحالی په جامو کې نه ځایدي.

دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه ورته را ورسيد، دواړه يې ښکل کړې او کور ته دننه شو، اسماء رضي الله عنها د سورلی مهار ونيولو، چې سامان ترې را کښته کړي او کوچنی عائشې رضي الله عنها چغې کړې بابا بابا ته خبر يې؟

ابوبکر رضي الله عنه: له کوم شي لور جانې؟

عائشه رضي الله عنها هغه ستا ملگری يادوم! هغه آمين (يعني امانتدار او رينستونی) يادوم.

ابوبکر رضي الله عنه هو هو لورې زه خبر يم: ښه نو ته چا خبر کړې؟

ابوبکر رضي الله عنه: هغه ابوجهل لعنتي خبر کړی يم.

دې وخت کې يې کورودانه (ميرمن) ورته راغله ستري مه شي يې ورسره وکړه او سمدستي د والدينو طرف ته ورغی پلار يې ناييناؤ د دواړو سره يې ستري مه شي وکړه او اسماء رضي الله عنها ته يې اواز وکړ، لورې ماته پاکې جامې او اوبه ژر تيارې کړه چې ولامبم يو چيرې روان يم بيره (تلوار) مې دی.

اسماء رضي الله عنها: ښه پلاره دا دی اوس يې راوړم لږ صبر وکړه، بي بي أم رومان رضي الله عنها ورته وويل: ولې خیر خودی؟ اوس راغلي لږ دمه شه، څه وخوره ولاړ به شي.

ابوبکر رضي الله عنه: نه نه زه خوراک نه کوم بيره (تلوار) مې دی کومه خبره نه شته هغه د بني هاشم اولاد ته ورځم چې آمين (محمد صلی الله عليه وسلم) وگورم انديښنه مې ده، دې وخت کې اسماء رضي الله عنها اوبه او جامې راوړلې غسل يې وکړ او د کوره په تيزی سره راوتلو او د رسول الله صلی الله عليه وسلم کور ته ورغی، يو خوا ته ودریدی اواز يې وکړ، ای د بنو هاشم خاندانه محمد صلی الله عليه وسلم کور کې شته؟

رسول الله صلی الله عليه وسلم، چې ډير خپه او پريشانه کور کې ناست ؤ ځکه د خپل کور فقط يو څو تنونه، ماسوا چايي دعوت نه ؤ منلی، نو د ابوبکر رضي الله عنه اواز باندي يې مخ لکه د گلابو وغوړيد، خپل غلام زيد رضي الله عنه ته يې وويل: ماته د عتيق يعني ابوبکر رضي الله عنه اواز ښکاري ورشه که ابوبکر رضي الله عنه وي دننه يې راوله.

زيد رضي الله عنه چې کله ابوبکر رضي الله عنه را دننه کړ او رسول الله صلی الله عليه وسلم د هغه نوراني مخ يې مسکی وليدی خوشحالي يې نوره هم زیاته شوه ستري مه شي يې ورسره وکړه او ابوبکر رضي الله عنه مخامخ ورته کښيناست او ورته ويې وويل: تر ټولو اول راته ستا د بعثت خبره وکړه چې ډيره مې ورته تلو سه ده.

ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۶) برخه.

د رسالت اولني قبلوونکي اوه کسان:

- ① ابوبکر رضي الله عنه
- ② عمار رضي الله عنه
- ③ مور يې سمیة رضي الله عنها
- ④ پلار يې ياسر رضي الله عنه
- ⑤ صهيب رضي الله عنه
- ⑥ بلال رضي الله عنه
- ⑦ او مقداد رضي الله عنه

ابوبکر رضي الله عنه فرمايي: زما قوم زه لږ له تکليفونو څخه منع کولم او رسول الله صلی الله عليه وسلم، خپل تره ابو طالب ترينه دفاع کوله، خو د دغه نورو مدافعين او خپلوان نه وه، نو ځکه يې ډیر زيات تکليفونه گالل کله چې بلال رضي الله عنه مسلمان شو، نو بلال رضي الله عنه د سرسخته کافر مشر امیة ابن خلف غلام ؤ هغه به ترې جامې وکښلې او برېښده (لڅ) به په شا په سرو شگو کې واچولو او غټې غټې تيرې (ډبرې) به يې ورباندې کيښودلې، لاسونه به يې شاته ورتلې وو او ماشومانو ته به يې ويل، له پاسه ورباندې گرځئ او ورته ويل به يې، چې ووايه خدايان مې لات، منات، او عزي دي، خو بلال رضي الله عنه به احدٌ احدٌ چغې وهلې بيا به يې هلکانو ته وويل: چې غاړه کې پرې ورته واچوئ او د مکې لارو کې يې راوگرځوئ، تر هغه چې له توحيدې انکاري شي او همداسې به ورسره کيدل، خو بلال رضي الله عنه به احدٌ احدٌ چغې وهلې،

آخیر رسول الله ﷺ ابوبکر رضي الله عنه ته وويل: چې بلال رضي الله عنه ډیر په تکليف کې دی له دې مشرکينو خلاصول غواړي.

نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو چې د رسول الله ﷺ مطلب د هغه ازادول دي، نو کور ته ولاړ او کور کې يې يو رطل چې د کيلو نه لږ کم دی سره زرا واخستل او امیة ابن خلف ته ورغی او ورته يې وويل: ته دا مسکين ولې په غذا بوې؟ زه يې بدل کې که هر شی غواړي در کوم:

زما سره يو تور غلام دی چې د بلال رضي الله عنه نه تکرې او صحتمند دی او هغه هم ستا په دين دی هغه به در کړم که اشرفی غواړي، اشرفی به در کړم هغوئ ومنله.

يو روايت کې دي، چې غلام يې ورکړ، بل روايت دی، چې اشرفی يې ورکړې، بل روايت دی، چې دواړه يې ورکړل او بلال رضي الله عنه يې ازاد کړ.

کله چې هغه کافر نه بلال رضي الله عنه ازاد شو؛ نو ابوبکر رضي الله عنه ته يې وويل: زما دې په لات، منات او عزي قسم وي که تا زما نه بلال رضي الله عنه د يوې قجورې دانه باندې غوښتی وای ما به در کړی وای، نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وويل، زما دې په خپل رب ﷻ باندې قسم وي: که تا زما ټوله شتمنی باندې را کولای هم ما به درنه آخستی، تا ته د ده قيمت څه معلوم دی؟

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

ابوبکر رضي الله عنه چې کله بلال رضي الله عنه ازاد کړي؛ نو بلال رضي الله عنه بيا له رسول الله ﷺ څخه نه جدا کيده، چې څومره غزاگانې شوي دي بلال رضي الله عنه ټولو کې د يو بهادر سپاهي په شان خپله توره چلوله؛ خود خوند وخت د بدر غزا وه، چې امية ابن خلف زخمي پروت ؤ او بلال رضي الله عنه يې په سينه ناست ؤ او ورته ويل به يې:

«تا چې ماته ويل: خدای ﷻ ته دې ووايه چې تارا څخه خلاص کړي اوس دې ته هغه لات او منات را وغواړه چې تا بچ کړي.»

رسول الله ﷺ فرمايې: چې دنيا کې څلور سيدان دي،

• اول زه د عربو،

• دوهم بلال رضي الله عنه د حبشو،

• دريم صهيب رومي رضي الله عنه د روم د خلکو،

• څلورم سلمان فارسي رضي الله عنه د فارسيانو.

کله چې د مسلمانانو تعداد ۳۸ يا ۳۹ ته ورسيد، نو رسول الله ﷺ خپل کور کې اول وار په جماعت لمونځ وکړ، چې بلال رضي الله عنه هم ورسره ؤ، نو بلال رضي الله عنه د رسول الله ﷺ اولنی مؤذن هم دی، پاک خدای ﷻ ډير ښکلې زړه، رانښکونکی او ازور کړی ؤ او بلال رضي الله عنه کله هم تهجد نه قضاء کول، چې کله به مسجد ته را روان ؤ رسول الله ﷺ به يې د پښو اواز پيژندو، کله چې رسول الله ﷺ معراج ته ولاړ، نو هلته يې هم د جنتونو دروازه کې د بلال رضي الله عنه د پښو اواز واوريد، کله چې له معراج څخه بيرته را وگرځيده، نو بلال رضي الله عنه نه يې پوښتنه وکړه چې ته ماته ووايه چې ته کوم داسې غوره کار کوې چې ما ستا د پښو اواز د جنت دروازه کې وا وريد؟ بلال رضي الله عنه ورته وويل: نور نه پوهيږم؛ خو چې کله هم اودس مات کړم بيا نوی اودس کوم، بې اودسه نه گرځم او بيا له اوداسه وروسته خامخا دوه رکعت ته تحية الوضوء لمونځ کوم، نو رسول الله ﷺ ورته وويل: بس همدا سبب دی چې ته د دومره لوړې درجې خاوند شوی يې.

بلال رضي الله عنه د عمر رضي الله عنه د خلافت تر وخته مکه کې ؤ بيا عمر رضي الله عنه ورته اجازه ورکړه، شام ته ولاړ او هلته يې ډير فتوحات نصيب شول، هم هلته شهيد شو او هم هلته دفن شوی دی.

را تلونکې برخه کې د ابوبکر رضي الله عنه د پلار ابو قحافه رضي الله عنه مسلمان کيدل او د ابوبکر رضي الله عنه نور فضائل را سره اوسئ

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۷) برخه.

د ابوبکر رضي الله عنه بهتري او لوړې درجې دا دي، چې تر ټولو لومړی مسلمانيدل، تر ټولو به رسول الله ﷺ په امتيانو کې اول جنت ته ننوځي.

رسول الله ﷺ فرمايې: تر ټولو لومړی به زما په امتيانو کې ابوبکر رضي الله عنه جنت ته ننوځي.

او د عشره مبشره يعنې هغه لس تنه صحابه چې د جنت خوشخبري ورکول شوي ده هغوي کې يې لومړی نوم ذکر شوی دی.

ابوبکر رضي الله عنه په رسول الله ﷺ د و مره مئین ؤ چې د هيچا پرواه يې نه کوله، يوه ورځ يې والد ابو قحافه چې لا مسلمان شوی نه ؤ د رسول الله ﷺ په باره کې لږ نامناسب الفاظ استعمال کړل، چې داسې دیکه يې ورکړه، چې وغورځيد، بيا يې رسول الله ﷺ ته دا خبره ذکر کړه چې رسول الله ﷺ ور باندې خفه شو، چې ولې دې داسې کار کړی دی؟ د ابوبکر رضي الله عنه مشر زوی عبدالرحمن رضي الله عنه فرمايې، چې ما خپل پلار ابوبکر رضي الله عنه ته وويل، چې زه لا مسلمان شوی نه وم او د مکې مشرکينو سره د رسول الله ﷺ مقابلې ته راغلی وم، چې ته د بدر غزا کې زما تورې ته برابر شوی وي؛ خو د پلاروالي احترام مې وکړ، ومې نه وهلې نو؛ زما والد ابوبکر رضي الله عنه راته وويل: زما دې په رب ﷻ قسم وي که ته ماته په نظر راغلی وای چې د کافرانو له لورې جنگيږې ما به له تانه سر پرې کړی وای زه د اسلام په باره کې د هيچا پرواه نه کوم.

• عمر رضي الله عنه فرمايې: چې يوازې ابوبکر رضي الله عنه زما د ټول خاندان نه غوره دی.

• عمر ابن العاص رضي الله عنه فرمايې: چې ما د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه، څوک ډير در باندې گران دی؟

نو رسول الله ﷺ وويل: عائشه رضي الله عنها! ما وويل: نه نارينه يادوم! نور اته ويې فرمايل: د هغې پلار ابوبکر رضي الله عنه.

ابو هريره رضي الله عنه فرمايې: چې رسول الله ﷺ د صحابه کرامو څخه پوښتنه وکړه: چې چا نن روژه نيولې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وفرمايل: چې چا نن جنازه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وفرمائ: چې چا نن مسکين ته خوراک ورکړی دی؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: ما! بيا يې وويل: چې چا نن د مريض پوښتنه کړې ده؟ ابوبکر رضي الله عنه وويل: چې ما! نو رسول الله ﷺ وفرمايل: چې چا ته دغه خوبيانې جمع شي هغه جنتي دی!

• عمر رضي الله عنه فرمايې: ما د ابوبکر رضي الله عنه د خلافت په وخت کې وغوښتل چې د شپې د خلکو تکاليف معلوم کړم بيا خليفه پرې خبر کړم؛ نو د شپې راووتلم يوه نابينا بوډی زنانه وه د هغې کوم خپلوان نه وه؛ نو گاونډيانو به يې خدمت کولو، نو زه د هغې کور ته ورغلم گورم چې هر کار په بهترينه طريقه شوی دی او هغې ته خواره هم پاخه شوي وو او ورکول شوي وو، نو بله شپه لږ وختي

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سیرت ***

ورغلم خوبیا هم د هغې خدمت چا کړی ؤ، اخیر مې فیصله وکړه چې دغه کس معلوم کړم، نو ډیر وختي د هغې د کور سره نزدې پټ شوم کله چې د شپې د خلکو تگ را تگ ختم شونو گورم چې خلیفه ابوبکر رضي الله عنه راغی او د هغې په خدمت لگیا شو، نو ما وویل: عمره! ته به کله هم د ده درجې ته ونه رسیږې، بیا عمر رضي الله عنه فرمایي: چې یو وار رسول الله ﷺ د صدقاتو غوښتنه وکړه: د یوې غزاله پاره تیاري کیدله، نو زه کې مې وویل: چې نن به خامخا د ابوبکر رضي الله عنه نه وړاندې کیرم او خپله نیمه شتمني مې راوړله؛ خو هلته ابوبکر رضي الله عنه ټوله شتمني راوړې وه؛ نو رسول الله ﷺ ترې پوښتنه وکړه چې کور کې دې څه شی پرېښي دي؟ ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: چې بس الله ﷻ او رسول الله ﷺ مې ورته پرېښي دي! نو عمر رضي الله عنه فرمایي: هلته هم ابوبکر رضي الله عنه را نه نومره وړې وه.

✦ اسماء رضي الله عنها فرمایي: چې کله مې والد ابوبکر رضي الله عنه د رسول الله ﷺ سره هجرت کولو ټولې ۲۰۰ زره اشرفۍ کور کې وې ټولې یې واخستلې نو نیکه مې (ابو قحافه) کور ته راغی هغه نابینا ؤ راته یې وویل: چې ابوبکر (رضي الله عنه) به تاسو نه ټول مال وړی وي؟ ما ته د هغه مینه د خپل دوست سره معلومه ده.

✦ اسماء رضي الله عنها فرمایي: چې ما ژر ژر واره واره کاني یا تیرې د کوټې کونج کې جمع کړلې او کپړه یاد ټوکړ یوه برخه مې سربیره وړ باندي واچوله او د هغه لاس مې وړ باندي کینسود، چې گوره دا رویۍ یې پرېښي دي چې ده تسلي وشي، خو کور کې هیڅ نه وه.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سیرت مبارک (۸) برخه.

لکه څرنکه چې ذکر شوي دي چې ابوبکر الصديق رضي الله عنه اول ځل د هجرت په نیت کونښن کړی وو، بیا د برک عماد علاقې یو مشر ابن الدغنة بیرته را کړځولی ؤ، یو ځل بیا یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وویل: چې یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ما ته د هجرت اجازه وکړه خو دا ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایي: صبر وکړه کیدای شي ملکري دي پیدا شي خو کله چې الله جل جلاله رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د هجرت امر وکړ، د غرمې وخت ؤ چې د ابوبکر رضي الله عنه کور ته ورغی ورته یې وویل: کور کې چې څوک وي له دې ځایه یې لیرې وباسه چې خصوصي خبره د سره لرم؛ نو ابوبکر الصديق رضي الله عنه ورته وویل: یا رسول الله ﷺ دا یوه ستا بي بي عایشه رضي الله عنها ده دا نور زما اهل او اولاد دی د خطري امکان نشته، نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایي: چې ما ته د هجرت امر شوی دی نو ابوبکر رضي الله عنه ورته وویل: یا رسول الله ﷺ زه در سره یم یواځې دې نه پرېږدم بیا یې عایشې رضي الله عنها او اسماء رضي الله عنها ته وویل: ژر کوی د سفر له پاره اوښان او خوراکي شيان تیار کړئ. هغوی ژر ژر هر څه برابر کړل او بیگاهه ته د شپې دواړه ووتل.

رسول الله ﷺ په خپله بستره علي رضي الله عنه بن ابي طالب پرې ایستلی وو، چې صبا ته د خلکو امانتونه وروسپاري ځکه چې مسلمانانو او کافرانو به د امانت ساتلو له پاره شيان او نقد درهم

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

ورکول او زيات امانتدار ؤ او همدغه شپه ټولو مشرکينو ټول تکړه ځوانان را غوند کړل د پروگرام مطابق يې وسله ورکړله او د رسول الله ﷺ کور يې محاصره کړ، کله چې رسول الله ﷺ له کوره راووت دعاء يې وکړه او ټولو ورته کتل سترگو يې کار نه کولو او رسول الله ﷺ ابوبکر رضي الله عنه سره يو ځای او د غار شور طرف ته ولاړل او هلته غار کې کښينا ستل، کله چې صبا شو او رڼا خپره شوه نو ورته معلومه شوه چې په بستره علي رضي الله عنه ويده ؤ او رسول الله ﷺ هجرت کړې، نو هغوي ټول ورپسې په آسونو او اوبانو ووتل ټولې لارې يې ولټولې؛ خو هيچا ته يې درک ونه لگيد تر هغې چې د غار شور په طرف هم ولاړل هلته کوټرو هگۍ واچولې او په هماغه ځای کښينا ستلې او غڼې د غار په خوله جالونه جوړ کړل تر څو مشرکينو ته معلومه شي چې دننه څوک نشته که څوک وای نو د غڼې جالونه او کوټرې هگۍ به خرابې شوې وای، کله چې مشرکين په دغه ځای تيريدل او خبرې يې ابوبکر رضي الله عنه واوريدلې نو ابوبکر رضي الله عنه وويل:

يار رسول الله ﷺ که دوى خپلو پښو ته وگوري نو مونږ ورته ښکارو، نو رسول الله ﷺ ورته وويل: مه غمجن کيږه مونږ دواړو سره الله جل جلاله دى يعنې الله جل جلاله زمونږ ساتنه کوي، يا ابوبکره رضي الله عنه ته د هغه دوه کسانو په هکله څه فکر کوې چې دريم ورسره الله جل جلاله دى {لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا} مشرکينو ونه ليدل درې ورځې هلته غار کې پاتې شول تر هغې چې مشرکين ټول نا اميده بيرته مکې مکرمې ته ستانه شول، درې ورځې به ورته د شپې عبد الله بن ابي بکر رضي الله عنه او د ابوبکر رضي الله عنه غلام خوراک وروپلو، بيا دوى له غار شور ووتل او مدينې منورې ته روان شول،

لاره کې د أم معبد رضي الله عنه د وچې مېرې شيدې رالوشل څنکه وشول؟*

د ابوبکر صدیق بن ابو قحافه رضي الله عنه د سيرت مبارک (۹) برخه.

موضوع د ابوبکر رضي الله عنه مار چيچل، د أم معبد الخزاعية وچې، زړې او مريضې مېرې شيدې کول، حافظ ابوبکر البزار رضي الله عنه مسلسل حديث د جابر ابن عبد الله رضي الله عنه څخه روايت کړې دى: کله چې ابوبکر رضي الله عنه او رسول الله ﷺ غار شور ته ورسيدل نو هلته درې ورځې وو، يو وخت رسول الله ﷺ ته خوب ورغى هغه ويده شو د ابوبکر رضي الله عنه غيږ کې يې سر مبارک کېښود ابوبکر رضي الله عنه سره چې اضافه جامې يا څادر ؤ هغه يې وشکولې (تکړې تکړې کړلې) او د غار سورې يې ورباندې بند کړل، يو سوري پاته شو هغې ته يې د پښې پونده کېښودله د دې له پاره که کوم مار يا لرم وي چې رسول الله ﷺ ته تکليف ونه رسوي، خو هغه ځای کې مار ؤ کوم ځای کې

* وکان رسول الله صلى الله عليه وسلم قد سار مع ابي بکر رضي الله عنه والذي كان ينتظر بفارغ الصبر مرافقه لرسول الله حيث إنه كان استأذن رسول الله صلى الله عليه وسلم قبل ذلك بالهجرة فقال له عليه السلام لا تعجل لعل الله أن يجعل لك صاحباً.

وكانت الصحبة مع رسول الله صلى الله عليه وسلم، سارا حتى وصلا إلى غار ثور فد خلاه، وجاءت العنكبوت فنسبت على بابه، وجاءت حمامة فباضت ورقدت فلما وصل رجال قریش إلى الغار قال أبو بكر: يا رسول الله لو أن أحدهم ينظر إلى قدميه لأبصرنا، فقال النبي صلى الله عليه وسلم يا ابا بكر ما ظنك باثنين الله ثالثهما. معناه أن الله تعالى هو الذي يحفظنا وينصرنا، وليس معناه أن الله تعالى موجود معهما في الغار وكذلك قوله تعالى إخباراً عن نبيه صلى الله عليه وسلم أنه قال: {لا تحزن إن الله معنا} ليس معناه أن الله تعالى بذاته معهما في الغار بل المعية هنا هي معية النصرة أي الله تعالى هو الذي ينصرنا ويحمينا لأن الله تعالى لا يوصف بأنه يعزل مكاناً فهو الموجود بلا مكان وهو المنزه عن كل صفات الخلق.

لقد حمى الله تعالى نبيه ومن معه،

رواه مسلمٌ والبخاريُّ باب هجرة النبي ﷺ.

چې ابوبکر رضی اللہ عنہ پونده ایښې وه؛ نو ابوبکر رضی اللہ عنہ یې وچپلو، خو ابوبکر رضی اللہ عنہ درونه برداشت کړل هغه نه غوښتل چې رسول الله ﷺ له خواړه خوبه راوین شي خو بې اختیاره یې له زیات درده او ښکې در رسول الله ﷺ په مخ مبارک تویئ شوې چې رسول الله ﷺ راوین شو او پوښتنه یې وکړه چې ولې او څه پېښه وشوه؟ ابوبکر رضی اللہ عنہ ورته وویل: مار وچپلم! نو رسول الله ﷺ ور باندې خپلې لارې یا لعاب مبارک و منبل او درد یې ختم شو، بیا یې مارت ته وویل: ایا تاته شرم نه درتلو، چې زما ملگری دی وچپجو؟ نو مارت ته وویل: یا رسول الله ﷺ ماله چا اوریدلې وه چې اخیری نبی ﷺ به دلته پناه راوړي نوزه دلته په طمع وم چې ستا دیدن وکړم، خو د ابوبکر رضی اللہ عنہ پښې زما څخه منع کړې وې، بل روایت کې راغلي: چې دغه ماریو شیطان ؤ چې ابلیس ورته ویلي وه چې ولاړ شه رسول الله ﷺ وچپچه خو کامیاب نه شویا فرمایې: چې کله رسول الله ﷺ او ابوبکر رضی اللہ عنہ له غار شور څخه وتل نو عبداللہ بن اریقت الیثی یې په مزدوری نیولی ؤ هغه ته لار معلومه وه چې لار ورته وښایي او د ابوبکر رضی اللہ عنہ غلام عامر بن فهیره هم ورسره ؤ، لاره زیاته اوږده وه پوره اته ورځې مزل ؤ نو اوله ورځ ماښام یوه دښته کې خیمې ولاړې وې هلته ورغلل خیمه کې د أم معبد په نوم یوه زړه ښځه وه ورته یې وویل: میلنوزه یوه ښځه یم نارینه را سره نشته که تاسو شپه کول غواړئ د هغه کلي مشر ته ورشئ هغه به موبه عزت وکړي، خو رسول الله ﷺ ورته جواب ور نه کړ او ورته یې وویل: که تا سره د حلالولو له پاره څه شی وي یا شیدې وغیره د خرڅولو له پاره وي مونږ یې در څخه اخلو، خو هغې وویل، اوس خو څه نشته چې در یې کړم.

لږ وخت وروسته یو ځوان د خیمې په طرف راغی هغه د دغې ښځې أم معبد زوی ؤ هغې خپل زوی ته یوه میړه او چاره ورکړه چې دا میړه بوځه (وروله) چې هغه میلمانه یې حلاله کړي هغه ځوان میړه راوستله چې دا تاسو حلاله کړئ نو رسول الله ﷺ ورته وویل: ته چاره بیرته یوسه او یو لوبښی راوړه چې دغه میړه پکې ولوشم هغه په تعجب سره وویل: دا میړه زړه، مریضه او وچه ده شیدې نه کوي، رسول الله ﷺ ورته وویل: ته ولاړ شه لوبښی راوړه هغه بیرته ولاړی مور ته یې قصه وکړه هغې هم تعجب وکړ، چې دا څرنکه خلک دي له وچې میړې د شیدو طمع کوي خو هغه ځوان لوبښی راوړ، بیا رسول الله ﷺ بسم الله الرحمن الرحیم وویل: د میړې غولانځه باندې یې لاسونه مبارک ووهل د میړې غولانځه کې شیدې پیدا شوې رسول الله ﷺ هغه لوبښي کې شیدې را ولوشلې هغه ځوان دوی ته کتل چې دا څه رقم برکتی انسان دی وچه میړه کې یې شیدې پیدا کړې لوبښی چې ډک شو رسول الله ﷺ هغه ځوان ته وویل: دا یوسه چې مور دې وڅښي او ته بل لوبښی راوړه هغه ولاړی مور ته یې شیدې ور کړې، هغه هم حیرانه شوه بل لوبښی یې ورکړ، بیا رسول الله ﷺ همدا سې لوبښي را غوښتل تر هغه چې هغه مور او زوی په شیدو ماړه شول. بیا دوی څلورو کسانو هم وڅښلې تر هغه چې دوی هم ماړه شول بیا یې هغې ښځې ته دعا وکړه سهار ترې بیا را روان شول.

د دې ښځې نور معلومات دادی چې الله جل جلاله یې مال کې برکت واچولو مالداري یې زیاته شوه تر هغه چې یوه برخه یې مدینې منورې ته د خرڅلاؤ له پاره راوستله، نو ابوبکر رضی اللہ عنہ بازار کې روان ؤ چې هغه ځوان یې ولید، مور ته یې رغ وکړ: چې مورې هغه سپړی خو دغه دی چې زمونږ خیمو

نور تفصیل په خپله د سراقه ابن مالک رضي الله عنه څخه.

سراقه ابن مالک المدلجي رضي الله عنهما فرمايي: چې قريشو انعام وټاکو، چې هر چا د محمد ﷺ سر راوړ، يا يې ژوندی را وست، نو سل ۱۰۰ سل او بنان او نور مال به ورکوو. نو مونږ د خپل قوم بني مدلج په يوه غونډه کې و چې يو نفر راغی هغه وويل: تا ته خو انعام معلوم دی؟ چې هر چا محمد ﷺ ووژلو يا يې ژوندی را وست؛ نو هغه ته دا انعام ورکول کيږي، خو اوس ما ته يو څه خلک په مخه راغلل هغوی مې لاره کې وليدل کيداى شي محمد ﷺ او ملگری يې وي، نو ما فکر وکړی چې ته خو بڼه تکړه مضبوط آس لري بڼه غشي ويشتونکی او توره چلوونکی يې، ډير بڼه چانس دی بايد دغه انعام وگټي او انعام هم بيخي زيات و، نو لږ صبر مې وکړ، تر هغه چې د قوم فکر بل طرف ته ولاړ شي ورته مې وويل: نه هغوی نه دي د فلاني قوم او بنان نادرکه شوي دي په هغو پسې گرځي، کله چې مې د قوم خلکو پام بدل کړ هغوی په بله خبره لگيا شول زه ترې را ووتلم، او خپلې وينځې ته مې وويل: زما آس تيار کړه هغې آس تيار کړ او ما په غشو فال ونيولو، هغه سم را ووت، نيزه مې مخکه کې بنځه کړه هغه هم سمه را ووتله نو پوه شوم چې کامياب يم نو په آس سپور شوم او آس مې وځغولو تر هغه چې دوهمه ورځ مې څوک په نظر راغله چې روان دي زه گړندی شوم ځان مې ور ورساوه خو رسول الله ﷺ شاته نه راکتل فقط ابوبکر رضي الله عنه راته کتل کله چې يو گز په اندازه ورنژدې شوم د آس لاسونه يا مخکينۍ پښې په مخکه کې (ننوتلې) بنځې شوې آس تر سينه پکې پټه شوه ترې وغورځيدلم زه را پورته شوم نيزه مې را ويستله خو لاس مې شل شو،

نو زه پوه شوم چې دا د محمد ﷺ برکت دی ښه مې ور باندي وکړ، چې دعا راته وکړه چې آس مې خلاص شي زه به بيرته وگرځم او مقابل کې به د هغه چا سترگې رنډې کړم چې په تاسو پسې را روان وي يعنې زه به ورته ووايم: ما په دغه لار ولټول تر مدينې پورې په دغه لار نشته، بيا رسول الله ﷺ دعا وکړه زما آس مخکې پريښود کله چې ما مخکې ته وکتل له هغه ځايه چې د آس پښې پکې بنځې شوې وې د لوگي په شان دود اسمان ته پورته شو،

زما زړه کې بيا د او بنانو طمع پيدا شوه بيا مې تورې ته لاس کړ بيا مې لاس شل شو، درې ځله ما دغه غلط حرکت وکړ؛ خو کامياب نه شوم بيا مې ورته وويل: ما ته دعاء وکړه زما ټول سامان تاسو واخلي فقط چې زه بچ شم، هغوی وفرمايل: مونږ ته ستا د سامان ضرورت نشته.

بيا مې ورسره کلکه وعده وکړه او زما لاس روغ شو،

بيا رسول الله ﷺ راته وفرمايل: هغه وخت به ته څومره خوشحاله وې چې د کسري د لاسونو بنگري لاسونو کې واچوې تر غاړې دې ورسپري او د سرو زرو واسکت و غوندي او تاج يې په سر کيږدې، نو ما ورته وويل: زه او د کسري د لاس د سرو زرو بنگري، تاج او د زغرو په شان د سرو زرو واسکت، عجيبه خبره ده؟

نو رسول الله ﷺ وفرمايل: هو همداسې به کيږي، نو زه پوه شوم چې د ده خبره رښتيا کيدونکې ده نو ورته مې وويل: ما ته امن را کولای شئ که زه وغواړم بيا تاسو ته بې له ويرې راشم؟ نو رسول الله ﷺ وويل: هو بيا يې د عامر بن فهيره غلام په واسطه په پوستکي يو د امن ليک راته وليکي، بيا زه

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه د سيرت مبارک (۱۲) برخه.

کله چې رسول الله ﷺ مريض شو د صفر د مياشتې اخيره وه دغه وخت کې رسول الله ﷺ اسامة ابن زيد رضي الله عنه د نورو صحابه کرامو سره فلسطين ته د ليرلو امر وکړ، چې روميانو سره غزا وکړي، خو صحابه کرام په دې وجه زړه نازړه کيدل ځکه چې رسول الله ﷺ به يوه ورځ کې څو ځله له دردونو بې هوشه کيده، يوه ورځ رسول الله ﷺ خطبه وويله هغه خطبه کې وفرمايل: چې الله جل جلاله و خپل بنده ته اختيار وړکړي چې دنيا خونبوي که اخرت ته سفر کول، نو ابوبکر رضي الله عنه په ژړا شوزيات يې وژړل، نو ابو سعید الخدری رضي الله عنه فرمايې: مونږ د ابوبکر رضي الله عنه په ژړا تعجب کې شولو چې خطبه کې يو د خير سړی ذکر شوی نو ابوبکر رضي الله عنه ولې ژاړي؟

ليکن ابوبکر رضي الله عنه زموږ څخه زيات عالم ؤ هغه پوهيده، چې هغه بنده پخپله رسول الله ﷺ ؤ، بيا رسول الله ﷺ وفرمايل: ابوبکر رضي الله عنه يواځينی شخص دی چې هم ځان او هم مال زما څخه قربان کړی دی.

که چيرې ماته د خليل يا دوست نيولو غير له الله جل جلاله، اجازه وای ما به ابوبکر رضي الله عنه په دوستۍ نيولی وای ليکن مسلمانان وروڼه دي.

بيا يې امر وکړ، چې مسجد طرف ته چې د هر صحابي رضي الله عنه دروازه راوتلې وي هغه دې بنده کړل شي فقط د ابوبکر رضي الله عنه د کور دروازه دې پرينودل شي.

أم المؤمنین عايشه رضي الله عنها فرمايې: کله چې ربيع الاول مياشت کې د رسول الله ﷺ حالت زيات خراب شو نو ماته يې وويل: چې پلار دې ابوبکر رضي الله عنه او ورور دې را وغواړه، چې يو ليک ورته ليکم ځکه چې بيا به هر څوک وايي چې زه د امامت زيات حقدار يم، بيا يې نور هم حالت خراب شو بيا يې وفرمايل: ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه!

چې خلکو ته لمونځ وړکړي نو ما ورته وويل: هغه له زړه کمزوره دی ستا په ځای د دريدلو طاقت نه لري، عمر ابن الخطاب رضي الله عنه را وغواړه د هغه زړه قوي دی، خو رسول الله ﷺ بيا بيا راته وويل: چې ابوبکر رضي الله عنه را وغواړه، بيا چې بلال اذان وکړ؛ نو رسول الله ﷺ وفرمايل: ابوبکر رضي الله عنه ته وواياست چې لمونځ وکړي، خلکو بيا ورته وويل: د هغه زړه کمزوره دی طاقت به ونه لري اخير کې رسول الله ﷺ وويل: تاسو د يوسف عليه السلام د وروڼو په شان ياست ابوبکر رضي الله عنه دې لمونځ وکړي، نو ابوبکر رضي الله عنه لمونځ ته وړاندې شو دغه وخت کې د رسول الله ﷺ وجود مبارک لږ په آرام شو، علي رضي الله عنه او عباس رضي الله عنه ته يې وويل: ما مسجد ته ورسوی هغوی دواړه ترينه يو طرف او بل طرف ته شول د رسول الله ﷺ لاسونه مبارک يې په اوږو واچول پنبې مبارکې يې له درده ځان پسې را کارلې، کله چې مسجد ته داخل شو نو ابوبکر رضي الله عنه پوه شو هغه د وروسته کيدلو کوشش وکړ؛ خو رسول الله ﷺ ورته اشاره وکړه چې مه وروسته کيږه بيا رسول الله ﷺ د ابوبکر رضي الله عنه ښي خواته کښيناست او لمونځ يې پوره کړو.

کله چې د ربيع الاول يوولس ورځې پوره شوې؛ نو د سهار لمونځ ته ووت صحابه کرام زيات خوشحاله شول له لمونځ وروسته بيرته د عايشې رضي الله عنها کور ته راغی او د هغې په غيږ کې

*** د ابوبکر صدیق رضي الله عنه مبارک سيرت ***

کومک کوئ زه مسيلمۃ الکذاب ته د اسلام دعوت ور کوم که هغه مسلمان شو خو بنه ده او که انکار يې وکړ بيا ورته د مقابلې دعوت ور کوم که زه الله ﷻ ور باندي کامياب کړم نو تاسو بيا د دوي په لښکر يرغل وکړئ نو د الله ﷻ په فضل به شکست و خوري.

نو کله چې دواړه لښکرې سره مخامخ شوې نو خالد بن وليد رضي الله عنه مسيلمۃ الکذاب ته اواز وکړ، چې مسلمان شه او ملگرو ته دې هم ووايه چې مسلمانان شي ته نه نبي يې او نه رسول او ته په دې بنه پوهيږي چې درواغجن يې نوله دې درواغجنې دعوي لاس په سر شه، هغه انکار وکړ او ويې ويل: زه نبي يم بيا خالد بن وليد رضي الله عنه د مسيلمۃ الکذاب لښکر ته دعوت ور کړ هغوي هم انکار وکړ، نو خالد بن وليد رضي الله عنه مسيلمۃ الکذاب ته وويل: نور اڅه اول ما او تا زور و ازمايؤ نو مسيلمۃ الکذاب په ډير مغرورانه انداز ورته وويل: راشه چې مور در باندي بوره او بنځه دې کونه کړم او بچي در باندي وژروم.

نو خالد بن وليد رضي الله عنه آس ور وځغلولو دواړو يوه ورځ پوره مقابلې وکړه اخير د الله ﷻ توري ته برابر شو خالد بن وليد رضي الله عنه سخت ووهلو، خود (وحشى) زړه طاقت ونه کړ هغه هم ورغی او اخير کې يې ووژلو او دې سخته معرکه کې نورو مجاهدينو د مرتدينو په لښکر يرغل وکړ داسې به مړه کيدل لکه تاروگان چې لاس دې نه وي ور وړی او له حرکتېه وغورځيږي تر هغې چې د مجاهدينو آسونو د ډيرو مړو په وجه نه شو کولای چې مخيې ته ولاړ شي او باقي مرتدين زيات گرفتار او نور په تينبته کامياب شول او مجاهدينو ته بهې شماره غنيمتونه په لاس ورغلل.

نو د يمامه جنگ او د مسيلمۃ الکذاب په وژلو اکثره هغه نورې بنځې او نارينه چې د نبوت دعوه يې کړې وه ورک شول او الله ﷻ يو ځل بيا د اسلام بيرغ اوچت کړ:

په رتلونکې نشريه کې د عمر فاروق رضي الله عنه سيرت له ياده مه باسئ.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**